A°. 1859. N°. 85.

ZATURDAG 9 APRIL.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

UTRECHT Zaturdag 9 April.

Het berigt, gister uit Milaan ons medegedeeld, omtrent de zoo oorlogzuchtige dagorder aan de troepen, wordt heden door alle andere bladen ons ook gebragt. Nadere bevestiging hebben wij er niet van. Alleen is de aard der tijdingen, die ons heden geworden, in een geest, die de zaak van die dagorder zeer mogelijk maakt, en die den stand van 't geheele vraagstuk in een ongunstig licht stelt. — Te Milaan zou berigt zijn ontvangen, dat een nieuw legerkorps van 25,000 man moest vervoerd worden; keizer *Frans Jozef* hield eergister op 't voorbeeld van keizer *Napoleon* eene groote wapenschouwing te Weenen; te Brussel zou van wege de Oostenrijksche regering eene min vredelievend berigt uit Weenen zijn ontvangen; — van den anderen kant blijft de opgewondenheid in Turijn groot, en spreekt men te Parijs van nieuwe openingen met de spoorwegdirektiën, om het vervoer van troepen naar Italië te bevorderen, en van de hervorming en uitbreiding der nat. garde te Parijs, om de troepen te vervangen, die de hoofdstad zouden verlaten. Eindelijk achten we ook het *telegram* hieronder uit Londen medegedeeld, ongunstig; lord *Malmesbury* zou namelijk verklaard hebben, dat hij, als in de volgende week de verwikkelingen van Europa nader werden besproken, hoopte te bewijzen, *dat Engeland al het mogelijke gedaan had, om den vrede te behouden.* Is dit de juiste zin van 't geen de Britsche minister van buitenland heeft gezegd, dan zou men daaruit het gevolg mogen trekken, dat de zaken thans weinig hoop meer gaven op een vredelievende schikking. — Het berigt uit Weenen hieronder getuigt er buitendien van, hoe men er de krijgstoerustingen voortzet.

Onder Londen zal men de verkorting vinden van de nota van graaf *Cavour* van Maart aan de Eng. regering, waaruit blijkt, hoe groot de kloof is, die Oostenrijk van Sardinië scheidt, en hoe moeijelijk het vallen zal anders dan door palliatieven de vrede voor eenigen tijd te bewaren. Het herzien der verdragen kan nog den oorlog of de omwenteling voorkomen, zegt graaf *de Cavour*, maar slechts voorloopig, en dan nog op deze voorwaarden, dat van wege Oostenrijk een nationaal bewind in Lombardije en Venetië wordt daargesteld, — dat de bijzondere verdragen van Oostenrijk worden ingetrokken, de Romagna niet verder wordt bezet, en het beginsel van non-interventie door Oostenrijk worde gehuldigd, — dat ook in Toskane, Parma en Modena staatkundige en administratieve hervormingen worden ingevoerd, — en dat de legatiën van het bestuur der overige Romeinsche gewesten worden afgescheiden. Die eischen zijn verregaand; maar ze zijn niet onbillijk. Iedereen erkent, dat het bestuur van Oostenrijk, niet alleen hard en onverdraagzaam is jegens Protestanten en Joden, maar dat het, alleen door 't geweld der bajonnetten, overal waar 't kan de beginselen der vrijheid en de regten der volkeren onderdrukt. Geruimen tijd kan men dat volhouden, op den duur niet, en de *Köllnische Zeitung* zegt dan ook, dat er geen redmiddel voor Oostenrijk over is, hoe krachtig het zich thans ook in Italië vertoont, dan zijn bewind te trachten bemind te maken, terwijl het tot dus verre zijne beloften schond, en zich alleen gehaat wist te maken, behalve te Rome en bij een deel der geestelijkheid.

Le Nord zegt, dat als de vorsten doof mogten blijven voor de smartkreet uit Sardinië opgegaan en voor het beroep van Italië op de regtvaardigheid, de menschelijkheid en de beschaving, de volkeren dat niet zouden blijven; en de uitbarsting van de algemeene sympathie de kabinetten zoude dwingen tot het voldoen aan de wenschen en belangen der natiën.

Men ziet het, men gaat weder een meer oorlogzuchtig tijdperk in; daarbij moet het minder belang wekken, dat men de namen der leden van 't aanstaande kongres noemt en, tevens Karlsruhe als de plaats der bijeenkomst. — Ook de zitting der konferentie biedt thans minder gewigt, en we verwijzen daarvoor dus naar Parijs.

Als voor dien tijd de feiten niet spreken zal het Britsche Parlement over eenige dagen omtrent Italië belangrijke diskussiën kunnen opleveren. Intusschen wordt de kiezersstrijd er met kracht op touw gezet. De brieven aan de kiezers van lord *Russell* en *Palmerston* zijn zeer vijandig gezind tegen het kabinet, en de laatste vereenigt alle liberale partijen om zich, door vast te stellen, dat hij de geheime stemming aanneemt, als de meerderheid der liberale partij er zich voor verklaart. Sir *J. Graham* is bepaalder; hij neemt de geheime stemming aan en stelt op zijne banier: *hervorming van 't kiesstelsel of niet, eene liberale staatkunde of zich schandelijk onderwerpen aan lord Derby.* — De zaak van *Derby* wordt door zulk een krachtigen aanval zeer kwaad.

Per telegraaf ontvangen we de volgende berigten:

„De *Times* bevat heden eene dépèche uit Turijn, waarin wordt gemeld, dat de Britsche gezant gister, Vrijdag, van Turijn naar Londen is gereisd.

„Uit Weenen wordt van gister avond getelegrafeerd, dat eene uitbarsting elk oogenblik gewacht wordt; gister gingen weder 50,000 man naar Italië; 60,000 man worden weder te Weenen vereenigd, en een reserve van 70,000 man komt in Boheme en Moravië bijeen; de reserve-manschap wordt opgeroepen.

„In 't Engelsche Parlement heeft de heer *d'Israëli* gister avond medegedeeld, dat het Parlement den 19. zou worden verdaagd, en de ontbinding nog in deze maand zou plaats hebben. *Palmerston* en *Russell* hebben dat uitstel zeer afgekeurd.

„Op de vraag van lord *Palmerston* naar inlichtingen omtrent de zaken van Italië heeft dezelfde minister geantwoord, dat thans eene diskussie nadeelig kon wezen, maar dat hij in de volgende week nader de verhouding van Engeland tot het buitenland hoopte te ontvouwen, en daarover de beraadslagingen zou aanvaarden.

„Lord *Malmesbury* heeft in 't Hoogerhuis 't zelfde verklaard en gezegd, dat hij dan hoopte aan te toonen, dat de regering al het mogelijke tot behoud van den vrede had gedaan."

— Z. M. heeft den luit. ter zee 1. kl. jhr. *F. de Casembroot*, adj. des konings in gewone dienst, eervol ontheven van het bevel over het tot het oefeningseskader behoorende schroefstoomschip Vesuvius, en dat bevel opgedragen aan den luit. ter zee 1. kl. *J. O. H. Arntzenius*, thans dienende op het fregat de Admiraal van Wassenaer.

— Men verneemt, dat Z. M. den baron *R. van Lijnden van Beetsterzwaag* tot kamerheer in buitengewone dienst, en den heer *F. C. H.* baron *van Tuyll van Serooskerken*, te Utrecht, tot hofjonker heeft benoemd. *Amst. Ct.*

— De verjaring van de groothertogin *van Saksen-Weimar Eisenach* (zuster des konings) is gister te 's Hage en elders op de gebruikelijke wijze gevierd.

— In de kwestie over 't onderhoud der kazernen heeft de minister van oorlog een voorstel aan den raad van Groningen gedaan, dat geheel onaannemelijk is geacht. De zaak is dus geen stap verder.

— Te Schagen zijn bij eene verkiezing voor een lid der prov. Staten, in plaats van wijlen den heer *Winterberg*, 123 st. op den heer *Hulst* en 79 op mr. *J. v. Hengel* uitgebragt, tusschen wie dus eene herstemming moet plaats hebben.

— De luit. *L. Mulder* wordt van Breda naar 't departement van oorlog overgeplaatst.

— Te Leiden is de kommissie benoemd, tot regeling der maskerade voor Junij 1860.

*— Uit Meppel schrijft men ons van den 8. April: „Wij kunnen thans mededeelen, dat gister alhier het berigt is ontvangen, dat Z. M. koncessie heeft verleend tot het oprigten en exploiteren van eene gasfabriek alhier, waaromtrent verschillende tegenkantingen hebben bestaan, die in meer of mindere mate de langdurige vertraging dezer zaak hebben veroorzaakt.

— De gemeente Meppel heeft een huis aangekocht tot aanbouw van eene pastorie voor een derden predikant.

— Morgen zal de heer *Bungener*, van Génève, te 's Hage voor de Waalsche gemeente optreden.

— Naar men uit Strijen berigt, heerscht aldaar sedert eenigen tijd groote spanning tusschen de burgerij en het hoofd van het gemeentebestuur, den heer *Delruel*. De aanleiding daartoe gaf, naar het beweren der burgerij, de overdreven strenge toepassing van de policie-verordening, enz. Deze spanning is zoo toegenomen, dat eerst de regterlijke magt is tusschen beide gekomen, waarna de burgemeester, voor persoonlijke veiligheid beducht, naar elders de wijk genomen en de bescherming der militaire magt ingeroepen heeft. Onder geleide van een detachement van 30 soldaten is hij eergister naar Strijen teruggekeerd. Intusschen is daar onder de aanzienlijke ingezetenen een adres ter teekening aan de Hooge Overheid in omloop, om ontslag van den burgemeester. Dit adres is, zegt men, bereids met 60 handteekeningen voorzien.

— In tegenwoordigheid van het garnizoen te Breda, werd eergister, tot voorbeeld voor anderen, een soldaat, *de V.*, uit den militairen stand vervallen verklaard en ter poort uitgewezen, ter oorzake van zijne aanhoudende dronkenschap.

— De zaak der beschuldiging van vergiftiging tegen gen. *Gunkel* geeft stof tot uitvoerige verslagen, die meerendeels slechts bevestigen, wat wij reeds verkort uit de akte van beschuldiging mededeelden. Van de getuigen is *Louiza Catharina Elisabeth Esbra* 't eerst gehoord. Deze verklaarde o. a., dat zij met den besch. op straat had kennis gemaakt voor elf jaar ruim, dat hij haar van geld voorzag, maar sinds dezen zomer van 1858 minder, omdat, naar hij zeide, zijne geldelijke omstandigheden achteruit gingen; dat zij o. a. ook een twintigste lot in de loterij van hem bekwam, waarop een prijs viel, waarvoor de besch. 5 stuks 4 pCt. obligatiën van *f* 1000,— elk kocht, die hij aan *Louiza Esbra* ter hand stelde, maar voor 4 jaar, toen haar broeder uit Oost-Indië terugkeerde, in bewaring had genomen, om het later bij haar toe te lakken; toen zij het echter eens opende vond zij briefjes van *f* 100 in plaats van *f* 1000,—, en daar hare verwondering over openbarende, had de besch. gezegd, dat zij het toegelakte pak niet had mogen openen, daar zoo iets eene schavot-zaak was, dat overigens het geld later bij zijn overlijden zou te regt komen. Verder gaf de getuige eenige nadere inlichtingen omtrent de jenever-, de soep- en de worstvergiftiging.

Op de vraag van den Voorz. wat de besch. op deze getuigenis te verklaren had, antwoordde hij met vaste maar onduidelijke stem: „Ik heb alles gedaan wat haar welzijn kan bevorderen. Armoedig was zij, toen ik haar het eerst leerde kennen; ik heb haar geholpen en ondersteund. Ik kan ook niet anders zeggen, zij is mij altijd zeer dankbaar geweest, dat ik mij haar lot heb aangetrokken, en die dankbaarheid spoorde mij te meer aan om haar voortdurend te beschermen. Geen kind kan dankbaarder aan zijn vader zijn voor al hetgeen die vader voor dat kind heeft gedaan, dan dat zij voor mij is geweest. Haar beschermen en behoeden dat was steeds mijn intentie. Wezenlijk op 72jarigen leeftijd heeft men geene gedachte meer van liefde, en ik zou vergiftigen haar, die ik het beste mensch van de wereld noem. De genoegelijkste oogenblikken, die ik in mijn later leeftijd heb gesmaakt, heb ik haar te danken. In moeijelijke omstandigheden was zij steeds tot hulp gereed."

Op de wedervraag des voorzitters, of de besch. dan niet gehuwd was, zeide hij: „Ja, ik ben gehuwd, maar mijne vrouw wil mij nooit op mijne wandelingen vergezellen."

Toen de voorzitter hem daarop wees op de omstandigheid, dat zijne pogingen tot vergiftiging weinig waren overeen te brengen met zijne geneigdheid, om voor de getuige te zorgen, hernam de besch. „Het doel van het mengen van het vergif was, gelijk ik meermalen heb gezegd, dat ik haar uit hare pijn wilde verlossen."

De verdere getuigenissen leverden niets bijzonders op. Gister is het getuigenverhoor voortgezet; de besch. beweerde o. a., dat hij hoopte, dat, zoo noodig, zijne vrouw bij zijn overlijden wel voor *Louiza Esbra* zou gezorgd hebben, nadat haar kapitaaltje was opgemaakt; de inspecteur van policie gaf o. a. eenige inlichtingen over de poging van den besch. om zich

zelven te vergiftigen, terwijl hij nog erkende, dat de besch. op 't bureau van policie zeide: Mijn God, waartoe ben ik gekomen en daarbij op zijne knieën was gevallen. De officier van gez. *de Loo* verklaarde, dat de besch. veel aan duizelingen leed, ten gevolge waarvan zijne vrouw zich ongerust maakte, terwijl hij zelfs voor eenige jaren op straat neerviel, en de get. *Offermans* gaf eenige voorbeelden, waaruit bleek, dat de besch. door zijne hooge jaren soms als kindsch was; o. a. had de besch. twee allerbespottelijkste portretten van zich zelven en zijne vrouw gemaakt, en gevraagd, of het niet mooi zou wezen dat al de generaals witte pruiken droegen. — Op de vragen van den voorzitter, gaf de besch. nog te kennen, dat hij niet juist wist, waarom hij alles zoo gedaan had, maar dat hij *Louiza Esbra*, sinds deze hem voor 11 jaar op straat om hulp vroeg, steeds zeer had geacht en lief gehad, dat zij zeer dankbaar was, en altijd gezegd had vóór hem te willen sterven, dat hij haar daarom uit haar lijden had willen helpen, en dat hij zelf dagelijks sinds jaren gebeden had, dat hij toch sterven mogt.

De advokaat gen. *François* heeft hierop de beschuldiging volgehouden en geëischt, de *schuldigverklaring van Carel August Gunkel* aan de misdaad van VERGIFTIGING, en zijne veroordeeling tot de STRAFFE DES DOODS.

Gedurende de voorlezing van het rekwisitoor luisterde de besch. nauwlettend, steeds met de hand aan het oor. Op het oogenblik dat de adv. gen., aan het einde van zijn rekwisitoor, de *doodstraf* eischte, zag men den besch. in de houding, niet der onverschilligheid, maar van een afgetobt lijden, het hoofd *bevestigend* knikken, alsof hij zeggen wilde: *ja, de dood maakt een einde aan mijn lijden.* Hij verliet de geregtszaal, even als den eersten dag, met bijstand van geregtsdienaren. Gedurende het verhoor zoowel der verdere getuigen à charge als à decharge, was hij men mag niet zeggen kalm (want God alleen weet wat er in dat gemoed omging) maar *ueerslagtig, slaperig*, dan eens de oogen gesloten, dan weder strak voor zich ziende, gebukt en gedrukt onder tweedaagsche zedelijke pijniging en afgemat naar ligchaam en geest!

Het hof zal heden de behandeling der zaak voortzetten. Alsdan zal het woord zijn aan den advokaat van den besch., mr. *D. Leon.*

— Het geding tegen *H. H. v. Deventer*, besch. van brandstichting, is eergister te 's Bosch begonnen. 35 getuigen zijn in die zaak opgeroepen.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 8 *April*, 1.59 El; + AP. 8.54. Gev. 10 d. De Rijnhoogte te Keulen den 8. April 7 voet 3 duim; 7 voet 2 duim Rijnlandsch.

Opvoering der Opera's „TANNHÄUSER en DON JUAN."

Eindelijk werd de lang verwachte *Tannhäuser*, tekst en muziek van *Richard Wagner* (reeds in 1844 te Dresden gegeven) ook hier den 7. Maart jl. door het Hoogduitsche Opera-gezelschap uit Amsterdam opgevoerd; die romantische opera, welke vooral gedurende het laatste zestal jaren in Duitschland zoo vele pennen in beweging bragt, zoo vele kunstenaars en kunstregters zoo wel vóór als tegen die verschijning in het strijdperk deed treden. Immers het gold hier *Richard Wagner*, die als *reformator* der opera wilde optreden en tot dat einde zijne beschouwing in een werk, getiteld: „Oper und Drama" (1852), aan het licht bragt, wat de groote *Gluck*, de opera-reformator van zijn tijd, naar zijne beginselen met weinige woorden in de voorrede der partitie zijner *Alceste* in 1769 had gedaan, toen de abt *Arnaud*, met het oog op vroeger gekomponeerde opera's, te regt zeide: „*l'Opera était un Concert* dont le drame était le prètexte" en *Wieland* schreef: „Grâce nous voila donc parvenus à l'époque ou la musique a recouvré tous les droits: c'est lui (*Gluck*), et lui seul, qui l'a rétabli sur le trône de la nature, d'où la barbarie l'avait fait descendre, et d'où l'ignorance, le caprice et le mouvais goût la tenaient jusqu'à présent éloignée. Frappé d'une des plus belles maximes de Pythagore, *il a préféré les muses aux sirènes*, il a substitué à de vains et faux ornemens, cette noble et prècieuse simplicité qui, dans les arts comme dans les lettres, fut toujours le caractère du vrai, du grand et du beau." *Gluck*, die zelf reeds een twintigtal opera's in den heerschenden smaak der Italianen had geschreven, kreeg daarvan een afkeer, kwam tot betere inzigten, en trachtte daarom de opera van al hare misbruiken en de koncessiën aan bravoer-zangers te reinigen, in de gedeklameerde recitatieven, Aria's, Duetten enz. den inhoud van den tekst met edele eenvoudigheid, zooveel mogelijk naar waarheid, uit te drukken, het deklamatorische akzent der verzen nimmer der muzikale uitdrukking op te offeren, de karakters en situatiën treffend te schilderen, echter het bevallige melodisch element in zijne eenvoud behoudende, en dit als een onmisbaar deel eener opera beschouwende. *Gluck* heeft getoond een genie te zijn en de zich voorgestelde taak op eene roemwaardige wijze vol bragt. — *Richard Wagner* is veel verder gegaan; hij wil de Augiasstal der opera *geheel* zuiveren, de Aria's, Duetten en meer van het tooneel verbannen; hij wil„ dat een *middel der uitdrukking* (de Muziek) tot doel, doch het *doel der uitdrukking* (het Drama) tot middel gemaakt worde." Hij wil, zich om het ideale in de kunst te weinig bekommerende, het muziekale drama in volle kracht en waarheid, ook den dichter en komponist in één persoon vereenigd zien. Dien eersten stap heeft *Wagner* in vele opzigten met zijn *Tannhäuser* gevraagd, echter nog met eenige koncessiën aan den traditionelen opera-vorm, welke hij echter bij zijne *Lohengrin* heeft vaarwel gezegd. Verwondering baart het nogtans, dat *Wagner*, bij zijne rigting, bij zijn streven naar waarheid, naar vooruitgang, voor de keuze van zijn *libretto* zich op het gebied der mythe heeft geplaatst, zijne stof uit middeleeuwsche legenden heeft genomen, welke toch minder in staat zijn de operabezoekers der 19. eeuw te behagen en te boeijen. Dat *Wagner* tegenstand op zijn weg zou ontmoeten, was wel te verwachten; maar hoe sterk en gedeeltelijk gewettigd die ook zijn moge, hoe veel op zijne rigting en muziekale behandeling, bijv. op die oneindige *recitando's* in plaats van treffende melodiën, ook wel eens op de overlading zijner instrumentatie valt af te dingen, hoe vermoeijend zijne onophoudelijk aangewende septimen-akkoorden en modulatiën, hoe eentoonig, de begeleiding der melodiën met drieklanken ook wezen mogen, en men hem verwijten kan in alles niet oorspronkelijk te zijn (hij doet ons in de *Tannhäuser* meer dan eens aan *Weber* en *Marschner* denken), zoo zou men *Wagner* onregt aandoen met hem niet voor een geniaal, diepdenkend kunstenaar te verklaren, niet voor een begaafd komponist, die zijn stof wel meester is, alles goed weet te groeperen en te karakteriseren, die met zijn orkest de situatiën met verwonderlijke fijnheid weet te schilderen; hem onregt aandoen met niet te erkennen, dat de *Tannhäuser* zeer veel belangrijks en eene menigte schoonheden bevat. Men denke aan de muziek bij den *Venusberg*, aan *Elisabeth's* gezang, aan *Wolfram's* beide liederen, aan het koor der Pelgrims en andere koren, aan het finale der 2. akte en aan den grandiosen feestelijken marsch. Doch genoeg hiervan om den lezer ten minste *eenigzins* op de hoogte der zaak te brengen; wenden wij ons verder tot de uitvoering zelve.

Ter uitvoering dezer opera, vol moeijelijkheden voor het vokale en instrumentale, wordt een duchtig zingend, strijkend en blazend personeel vereischt. Daarbij heeft de komponist tot daarstelling van een schoon geheel op rijke dekoratien en brillante scèneriën gerekend. Voor het eerste (vokale gedeelte) waren alle artisten van dien avond op verre na niet berekend; echter hebben eenigen zich met lof van hunne zware taak gekweten, zoo als de dames *Bauer* (Elisabeth), *Freij* (Venus) de heer *Eghardt* (Wolfram von Eschenbach), terwijl de heer *Lorrain*, hoe ontzaggelijk veel hem ook als *Tenorforte* voor de rol van *Tannhäuser* ontbreekt, toch al het mogelijke heeft gedaan, om tot een goed geheel mede te werken, het overige personeel zich vrij verdienstelijk van zijne taak kweet, en het orkest, goed bezet als het naarmate der lokaliteit was, (evenwel in de violen nog te zwak) onder de bekwame direktie van den heer *Collin* zeer goed liep, en allen te zamen een geheel daarstelden, dat wel is waar niet geheel voldoende, maar voor eene provinciestad zeer bevredigend heten mogt. Ook verdienen het dekoratieve gedeelte en de mise-en-scène, naar gelang van het kleine tooneel, ook wel eenigen lof. Jammer slechts, dat o. a. de *regie* niet beter voor de kostumes der Bacchantinnen gezorgd had, wat gemakkelijk had kunnen geschieden. Wien toch heeft het niet gehinderd de Bacchantinnen als ballet-danseuses te zien verschijnen, in plaats van met loshangende haren en in reën-velletjes gekleed, den Thijrsus staf met klimop en wijngaardloof omwonden, zwaaijende. Trouwens heeft de heer *de Vries* overigens zooveel zorg betoond om de *Tannhäuser* te Utrecht zoo goed mogelijk voor een bijzonder talrijk opgekomen publiek te doen uitvoeren, dat wij over kleine gebreken liever heenstappen en hem voor het gegevene dank betuigen.

En nu Mozart's, door de geheele wereld hooggeschatte, nimmer verouderende *Don Juan*, welke den 21. Maart werd opgevoerd.

Over de tallooze schoonheden dier opera, van de eerste noot tot de laatste toe, nog iets in het midden te willen brengen, zou heeten: uilen naar Athene zenden. Alleen zij gezegd, dat men daarin volstrekt geene bestudeerde originaliteit, zoo als wel eens in *Wagner's* opera, maar overal eene natuurlijke, eigendommelijke oorspronkelijkheid in de heerlijkste voortbrengselen van een groot genie ontmoet, en de *Don Juan* waarschijnlijk nog overal de hoorders zal verrukken, wanneer de *Tannhäuser* reeds lang zal vergeten zijn.

De uitvoering kan in het algemeen zeer gelukkig genoemd worden. Van de representanten, verdient het vrouwelijke personeel: Mej. *Lehmann* (Donne Anna) Mej. *Freij* (*Elvira*) en Mej. *Weyringer* (Zerline) den prijs, bovenal de eerst genoemde kunstenares, die met hare schoone stem en voortreffelijken zang, vooral met de zoogenaamde brief-Aria zoozee heeft uitgemunt, dat zij teregt telkens daverend werd toegejuicht en teruggeroepen. Dan volgt in onze schatting de heer *Breuer* (Leporello), daarna *Eghardt* (Don Juan), van welke de eerste in de meeste opzigten op zijn plaats was, terwijl de tweede als zanger met zijne fraai, helder getimbreerde Baritonstem zijne taak zeer goed, als tooneelspeler echter slechts middelmatig volbragt. Hij bewoog zich te gedrongen, zijn spel moest losser geweest zijn. Daarentegen verdient hooge goedkeuring, dat hij zich van trivialiteiten wist te onthouden, waaraan sommige *Don Juan's* zich wel eens schuldig maken. Van den heer *Lorrain* zullen wij niets anders zeggen, dan dat hij wel niets bedierf maar als eene te onbeduidende *Don Ottavio* verscheen en het beroemde Aria (il mio tesoro) — waarschijnlijk wijselijk, maar wegliet. De Heer *Beyer* (Masetto) als akteur uitnemend, kon als zanger met zijn Tenor- in plaats van Basstem, waarvoor die paatij geschreven is, wel niet geheel aan de eischen der kunst maar wel aan het publiek voldoen, terwijl het den Heer *Kohlmeyer* (Don Pedro) aan de noodige kracht en omvang van stem ontbrak, om zich op eene imposante wijze als *Commentator* te doen gelden. Nogtans leverde alles te zamen (koor en orkest daaronder begrepen) en afgezien van de misplaatste vuurspuwende Vesuvius *in infernis* een goed en aangenaam ensemble op, wat door eene sterkere bezetting der violen en kontrebassen stellig nog zou gewonnen hebben.

Mogt de Heer *de Vries* voortdurend zulke schoone opera's, en kon 't zijn, met een roemenswaardigen Tenor doen opvoeren, hij zou daardoor meer en meer den bijval en dank van het kunstminnend Utrechtsche publiek verwerven.

Dr. KIST.

NAPELS, 2 April

Aan de diplomatie is officieel van 's konings ziekte kennis gegeven. Reeds begint zich dien ten gevolge eenig leven in de politiek te vertoonen, en vormt zich eene partij voor den erfprins; zij belooft de konstitutie en amnestie, en zoekt de liberalen te winnen. De prins zelf schijnt overigens door den invloed zijner jonge gade wat minder beschroomd en onverschillig te worden, eigenschappen die het gevolg zijner opvoeding zijn. Hoe die opvoeding trouwens moet geweest zijn, kan men hieruit afleiden, dat, toen hij voor het eerst in San Carlo een ballet zag, hij het hoofd afwendde en tot iemand van zijn gevolg zeide, dat men het gras in de schouwburgen moest laten groeijen.

NAPELS, 2 April.

In al de kerken zijn wederom gebeden bevolen voor de herstelling des Konings, en nieuwe relikiën zijn, in de hoofdkerk, ter vereering der geloovigen, ten toon gesteld.

Veel wordt voor den lijdenden vorst verzwegen, dat hem bij zijn lijden en sterven zou kunnen hinderen, als de ontvlugting der verbannenen naar Amerika en hunne goede ontvangst in Engeland; het overlijden van den minister van justitie *Pionati*, enz. Voorloopig is in zijne plaats benoemd de direkteur der geestelijke zaken *Scorsi.*

De hertog en de hertogin van Kalabrië hebben gisteren den koning en de koningin van Pruissen in het *hotel d'Angleterre* een bezoek gebragt.

In ons arsenaal heerscht groote drukte; sedert eene maand zijn 3 korvetten bezig, om kanonnen en krijgsvoorraad naar Syrakusa en andere havens te brengen, die in staat van verdediging gebragt zullen worden.

TURIJN, 8 April.

Brieven uit Milaan van den 7 dezer zeggen, dat aldaar weder zijn aangekomen twee bataillons Kroaten, en dat er bevelen zijn ontvangen bij de administratie der ijzeren spoorwegen, tot vervoer van 25,000 man troepen. De wegen zijn met oorlogsmateriaal en ammunitie als bedekt.

De markies *d'Azeglio* is van zijne zending naar Rome alhier terug gekomen.

MILAAN, 7 April.

De administratie der spoorwegen heeft bevel gegeven, om toebereidselen te maken voor het transport van 25,000 man troepen. De wegen zijn opgevuld met oorlogsmaterieel en ammunitie.

WEENEN, 6 April.

Hoezeer men Oostenrijk verwijt, dat het wil, dat Sardinie zich ontwapene, terwijl het weigert daartoe ook zelf over te gaan, zoo is de reden voor die weigering toch zeer natuurlijk. De wapening van Oostenrijk toch vindt minder plaats met het oog op Sardinië, welks magt weinig beteekent, dan wel met het oog op Frankrijks toerustingen. Het ware dus dwaasheid zijne voorzorgmaatregelen te verminderen, zoolang men niet zeker is van den vrede.

WEENEN, Vrijdag 8 April.

Heden is op de Schmelzer expeditie-plaats, in 's keizers tegenwoordigheid, eene wapenschouwing gehouden over eene talrijke vereeniging van troepen. Er heerschte groote geestdrift. Er is besloten tot de vorming van grenadier-bataillons bij het lege

van Italië, en eveneens tot versterking daarvan.

— 8 *April.* Met. 5 pCt. 72.00; Nat. 76.10; Bank 860.—; Noord-Bahn akt. 164; Credit Anst. 182; O-Fr. Spoorw.-akt. 235,—; Lomb. Venet. 98.—; W. op Lond. 3 m. 11.06; G. 11,—; Zilv.

TRIEST, 7 April.

Uit Konstantinopel zijn berigten ontvangen van den 2. Twee stoomschepen met troepen aan boord zijn naar Varna vertrokken. De gewezen Kapu-kisja *Aristarchi* is tot goeverneur van Samos benoemd. — Te Smirna was den 2 de gisting tegen de Israëlitiesche bevolking dier stad zeer aan het toenemen. De moord van een Franschman in de door de Israëlieten bewoonde wijk had daartoe aanleiding gegeven. — De douanen-regten zijn aan den bankier *Missirloglu* voor 33 millioen verpacht.

BERLIJN, 7 April.

Heden zijn in het Huis der Afgevaardigden de algemeene diskussiën over de wet op het huwelijk begonnen.

Men verzekert, dat Oostenrijk, als reden om niet te ontwapenen, aanvoert, dat het in de Ital. provinciën door de revolutie in Midden-Italië bedreigd wordt, die zich gereedelijk zou kunnen verspreiden, en dat overigens Sardinië gerust tot de ontwapening kan overgaan, daar het door den waarborg van Engeland en Frankrijk tegen een eventueelen aanval van Oostenrijk verzekerd is.

Men wil, dat Rusland als een van de middelen tot verbetering van Italië's toestand, die op het kongres zouden kunnen besproken worden, aangevoerd heeft, dat bij onlusten in een of anderen staat in Midden Italië nu deze dan gene der mogendheden zou tusschenbeide komen. Daar echter de andere mogendheden met dit denkbeeld niet zeer ingenomen zich betoonden, heeft het er van afgezien.

LONDEN, 7 April.

Van wege de Sardiniesche regering is dd. 1 Maart een memorandum uitgegaan aan ons kabinet, in antwoord op de uitnoodiging, om de grieven der Italianen tegen Oostenrijk kenbaar te maken. Dit stuk bevat eene juiste en duidelijke uiteenzetting dier grieven, zoo wat betreft Lombardijë en Venetië, als de Staten die niet onder Oostenrijks beheer staan. De beschouwingen, daarin medegedeeld, komen op het volgende neder:

Wat betreft het eerste punt:

Hoezeer aan de eene zijde Oostenrijks bezit over Lombardijë en Venetië gewettigd zij door de verdragen, zoo is toch aan den anderen kant zijn bestuur daar van dien aard, dat het een in de geschiedenis ongekenden toestand in het leven geroepen en de meesten zijner Ital. onderdanen met haat en afkeer vervuld heeft, het gevolg niet alleen van aanmatigende ambtenaars-verwatenheid, van een knellend politiestelsel, drukkende belastingen, en nog veel drukkender stelsel van rekrutering, maar, en hoofdzakelijk, van de overheersching door een vreemd volk waarmede men in alles verschilt. Die gevoelens zijn door de uitbreiding van het centralisatie-stelsel in ruime mate gevoed, waarbij nog komt, dat de vooruitgang op intellektueel gebied, dien men toch niet geheel vermogt uit te sluiten, het volk zijn toestand levendiger deed gevoelen. Lang echter werd dit alles opgewogen door Oostenrijk's verzet tegen Rome's eischen om het gezag der kerk over het dagelijksch leven ook tot Lombardije en Venetië uit te breiden. De Italianen toch hechtten veel aan de vrijheid hun in deze gelaten. Het konkordaat hief ook echter die op en daarmede het laatste steun zedelijke kracht van Oostenrijk. De reeds heerschende spanning is daardoor verergerd, en aan al wat Oostenrijksch is wordt met verachting den rug toegekeerd, al wie met het bestuur slechts in eenige betrekking staat met afkeer ontweken, om den drukkenden en gehaten band waarmede de Oostenr. regering hare Italiaansche provinciën blijft knellen. Het eenig middel waardoor Oostenrijks gezag daar nog wordt staande gehouden is, de vrees. Zoodanige toestand is in strijd met de beginselen van regt en billijkheid, met het beginsel, dat er geen wettige regering bestaat, dan die, welke een volk met genoegen, met dankbaarheid aanneemt, voor het minst zich getroost. Dien toestand radikaal te verbeteren is niet mogelijk, zonder de verdragen te wijzigen; men moet dus een of ander palliatief aanwenden en dan lijdelijk wachten tot de revolutie het hare doet. Een geschikt palliatief ware, dat Oostenrijk deed wat het in 1814 beloofde, en zoo niet een nationaal bestuur dan toch eene geheel nationale administratie, een Ital. leger met Ital. officieren gaf, en het vertegenwoordigend regeringsstelsel invoerde. — Tot zoo ver wat aangaat het eerste punt. Wat omtrent het tweede, Oostenrijks invloed in midden Italië en den toestand daaruit voortspruitende, gezegd wordt, komt op het volgende neêr:

Oostenrijk heeft steeds alles aangewend om in geheel Italië een overwegenden invloed te verkrijgen. Het is daarin gedurende de laatste veertig jaren maar al te wel geslaagd, door telkens als een volk hervormingen en verbeteringen van zijne regering verlangde, met de wapenen ten gunste dier regering tusschen beide te komen. Het heeft die regeringen er toe gebragt verdragen te sluiten, waardoor zij eigenlijk zijne leenmannen werden en de geheele oostelijke grens van Sardinië voor eventueele krijgsoperatiën in zijne magt was. Parma, Modena en Toskane toch kan het bezetten telkens als het dit voor zijn eigen krijgsbewegingen noodig acht, behalve nog als de belangen der regeringen dier staten, d. i. de belangen van het absolutisme, dat eischen. De Romeinsche staten heeft het reeds verscheidene malen bezet, al bestaat er geen verdrag, en de laatste bezetting duurt nu reeds tien jaren. Evenwel, eene ontruiming zou daar op het oogenblik slechts anarchie doen heerschen. Oostenrijk heeft dus eigenlijk al die staten onder zijn beheer, — een groot gevaar, gelijk reeds is aangewezen, voor Sardinie, een toestand die noodzaakt tot al te kostbare veiligheidsmaatregelen, en met reden verlangt men dus dat Oostenrijk van zijne overheerschingspolitiek in Italië afzie en den overigen staten hunne algeheele onafhankelijkheid late. De toestand dier staten zou dan dra verbeteren, want de regeringen, niet meer in haren reaktielust gesteund door Oostenrijks bajonnetten, zouden aan de billijke eischen van verbeteringen en hervormingen wel moeten toegeven, en willen zij dat dit zonder wanordelijkheden plaats vinde, dan moeten zij te gemoet komen en aanmerkelijk haar politiek stelsel wijzigen. Alle revolutie zou vermeden worden zoo men Modena en Parma instellingen gaf als Sardinië heeft, zoo men in Toskane de konstitutie van 1848 in- en uitvoerde, zoo men in den Kerk. staat, waar het dubbel gezag des pausen een konstitutioneel stelsel bijna onmogelijk maakt, tot eene geheele afscheiding overging, wat de administratie betreft, in de provinciën tusschen de Adriat. zee, de Po en de Apenijnen, en ze de municipale en provinciale instellingen deed deelachtig worden door Pius IX zelven in beginsel vastgesteld, en zoo men daarbij te Rome een raad vormde, bestaande uit afgevaardigden der provinciale raden, om over de algemeene belangen te oordeelen.

De *Times* neemt nog eens de Italiaansche kwestie onderhanden, en klampt, gelijk in den beginne, de Pauselijke staten aan. Zijne inleiding is eene herinnering aan het dekreet van *Napoleon I*, in 1809 te Weenen uitgevaardigd, waarbij de Paus van zijn wereldlijk gezag vervallen verklaard en zijn gebied aan Frankrijk gehecht werd. Generaal *Radet* drong in het quirinal, hetwelk door *Pius VII* versterkt was geworden, en eischte, dat deze afstand zou doen van zijn grondgebied. De Paus weigerde. Hij werd te Pontemolle onder de teedere zorgen van generaal *Miollia* gesteld en op 6 Julij 1809 naar Florence vervoerd. „Tegen 6 Julij 1859," gaat de *Times* voort, „moet de tegenwoordige Paus nadenkend zijnen toestand overwegen, of het gezegde van den ouden geleerde, dat de geschiedenis slechts eene herhaling is in opeenvolgende tijdkringen, staat op nieuw bewaarheid te worden. Wanneer wij over de Italiaansche kwestie denken of spreken, dan moeten wij deze zaak van het Pausdom steeds op den voorgrond stellen, of wij zullen nimmer tot het hart der aangelegenheid doordringen. Eene goede regeling van het bewind in de Pauselijke staten zou binnen weinig jaren de Italiaansche moeijelijkheid oplossen, en tenzij zulk eene regeling geschiede, zullen wij nimmer een einde zien aan het penelopische weefsel van Italiaansche staatkunde. De Oostenrijksche soldaat moge de bajonnet hanteren, maar de Roomsche priester wijst hem aan waar te kwetsen. Wij zouden ongaarne zien, dat de oplossing dezer kwestie, zoo verre Engeland betreft, vergezeld ging van godsdienstige dweepzucht. Wij wenschen den Paus niets te ontnemen, noch de zienswijze te kwetsen van millioenen onzer natuurgenooten, die een ander geloof belijden dan wij. Wij zouden de aangelegenheden van de wereldlijke magt des Pausen gaarne op dezelfde wijze geregeld zien alsof het België of Griekenland betrof. Wanneer dit wel begrepen werd, zou een der moeijelijkste punten, die het Europesche kongres zal opleveren, vereffend worden."

— 8 *April.* Gec. $95^3/_8$; Peru $4^1/_2$ pCt. $91^1/_2$; 3 pCt. $71^1/_2$; Venez. 5 pCt. $42^1/_2$; Port. 3 pCt. $45^1/_2$; Sp. 3 pCt. 45; $1^1/_2$ pCt. $30^5/_8$; Rusl. $4^1/_2$ pCt. 100; 5 pCt. 110; Holl. $2^1/_2$ pCt. $65^3/_4$; 4 pCt. $99^3/_4$; Sard. 81.

PARIJS, 7 April.

Het gerucht van 's keizers inspektiereis blijft stand houden en de vredevrienden verontrusten, die trouwens ook met andere geruchten hunne vrees kunnen voeden, als: 1° dat de keizer bevel heeft gegeven de nationale garde van Parijs te reorganiseren en op 150000 man te brengen, ten einde de orde in de hoofdstad te bewaren zoo het leger moet optrekken; 2° dat met de *Victor-Emmanuel*-spoorwegmaatschappij door onze regering wordt onderhandeld over het vervoer van troepen en ammunitie.

De keuze der gevolmagtigden op het kongres is van bijna al de natiën bekend: de lords *Malmesbury* en *Cowley* voor Engeland, de heeren *v. Buol* en *v. Hartig* voor Oostenrijk, prins *Gortchakoff* en de graaf *v. Brunnow* voor Rusland, de heeren *v. Schleinitz* en *de Pourtales* voor Pruissen, de heeren *de Talleÿrand* en *Charles Baudin* voor Frankrijk. Men sprak van den heer *de Thouvenel* voor Frankrijk, doch deze heeft bedankt.

Als plaats van bijeenkomst voor het kongres is heden Karlsruhe aan de beurt.

De konferentie over de Donau-zaken is door den heer *Walewski* met eene korte toespraak geopend, waarna de Turksche gezant de redenen heeft uiteengezet die zijne regering hadden aanleiding gegeven, de bijeenroeping te verlangen. De diskussiën zullen eerst over eenige dagen aanvangen.

De beide zonen van den heer *Bixio* hebben zich naar Sardinië begeven om in het leger dienst te nemen. Uit Rome wordt gemeld, dat met hetzelfde doel de neven van drie kardinaals die stad hebben verlaten.

De Russische grootvorstin *Maria*, die te Marseille is aangekomen, is door Lyon naar Duitschland vertrokken, om hare zuster te Stutgart te bezoeken.

PARIJS, Vrijdag 8 April.

De *Moniteur* van heden maakt bekend, dat de keizer antwoorden heeft ontvangen van den keizer van Oostenrijk, van den koning van Wurtemberg en van den Duitschen Bondsdag op de kennisgeving van het huwelijk van prins *Napoleon*.

Nopens den uitslag van de eerste zitting der konferentie, krachtens de bepaling van 19 Aug., ten opzigte der organisatie der Vereenigde Prinsdommen Moldavië en Walachijë, gisteren alhier gehouden, is nog niets bekend gemaakt.

— 8 *April.* Rente kont. $4^1/_2$ pCt. 95,00; op tijd 3 pCt. 67,58; Fr.-Oost. Spw. 523; Sp. $1^1/_2$ pCt. —.

MARSEILLE, 7 April.

De berigten uit Rome van den 5 April verzekeren, dat aldaar weldra eene bekendmaking nopens het kongres zal worden afgekondigd.

Bij eenen ministeriëlen rondgaanden brief wordt het Brusselsche dagblad *le Nord* in de Romeinsche Staten verboden, uithoofde van uittreksels van het werk van *Edmond About*, over de Romeinsche zaak, die in dat dagblad worden medegedeeld.

Brieven uit Napels van den 5. April bevestigen, dat de staat van gezondheid des konings steeds gevaarlijk is, en dat de gisting der gemoederen in de Beide Siciliën steeds toeneemt.

BRUSSEL, Vrijdag 8 April.

Naar men verzekert, heeft het Belgiesche goevernement van de Oostenrijksche regering eene dépêche ontvangen van den volgenden inhoud: „Wanneer bij de Belgiesche regering het voornemen bestaat om, in geval van oorlog, hare onzijdigheid te handhaven, dan is thans het oogenblik gekomen, daartoe de noodig geachte maatregelen te nemen."

Voor de slagtoffers van den brand van Ninane, die een 30tal woningen vernielde, worden gelden bijeengezameld; alleen bij de 3 Luiksche bladen is voor 7,492 fr. ingeschreven.

ADVERTENTIEN

*** Getrouwd:

Jonkh. Mr. W. L. F. C. Ridder VAN RAPPARD
en
A. E. BRONDGEEST.

Utrecht 7 April 1859.

*** Bevallen van een *ZOON*, H. GROENEVELD, geliefde Echtgenoote van

Wijk b D. 7 April 1859. F. A. BONTE.

*** Mijne geliefde Echtgenoot, MARIA, SOPHIA, FREDERIKA KOORDERS, beviel heden van een' *ZOON*. J. N. BASTERT.

Maarsseveen, 8 April 1859.

*** Zeer gevoelig voor de menigvuldige blijken van deelneming, welke hij gedurende zijne zware ziekte ontvangen heeft, betuigt de ondergeteekende, bij zijne herstelling, ook namens zijne Echtgenoote, zijnen opregten dank.

Utrecht 10 April 1859. J. H. C. VENMAN.

ZANGGENOOTSCHAP.

*** **Uitvoering** van het **Oratorium JEPHTHA** van **Rheinthaler** op *Maandag* 11 April, 's avonds ten 7 ure, in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen.

HH. Buitengewone Leden van het Genootschap en de Leden der Maatschappij van Toonkunst hebben, op vertoon van hun diploma, toegang.

De Zaal zal ten 6 ure geopend zijn.

*** Het bestuur der Vereenigde Waterschappen het Gemeeneland van Wijk bij Duurstede, het Wijkerbroek, en Leuterveld en Melkweg zijn voornemens op Woensdag den 13. April 1859, des voormiddags ten elf uur, op het Raadhuis te Wijk bij Duurstede in het openbaar aan te besteden:

Het doen van eenige herstellingen en

vernieuwingen aan den Watermolen in het Wijkerbroek.

Het bestek en de voorwaarden van aanbesteding liggen ter lezing op de Secretarie der Gemeente Wijk bij Duurstede.

Aanwijzing in loco zal plaats hebben op Maandag den 11. April 1859 van 10—12 ure.

Het Bestuur voornoemd
C. FOCK, Schout.
W. A. A. HUIJGENS, Secretaris.

⁂ De Notaris SCHADEE te Zeijst, zal Dingdag 12 April 1859, des voormiddags ten 10 ure vóór de huizinge staande aan het Oosterplein aldaar, wijk A. N°. 143 publiek verkoopen:

Mahoniehouten en andere groote en kleine **Meubelen**, bestaande in Tafels, Stoelen, eene Chiffonnière, Linnen- en Boekenkasten, Spiegels, Schilderijen, eene Pendule en Ornamenten, Porcelein, Glas- en ander goed, twee Canapé's, Ledikanten met behang, Bedden met toebehooren, Dekens, Matrassen, Vloerkleeden, Gangloopers, Koper-, Tin-, Blik-, IJzer-, Hout- en Mandenwerk, eene Haard, Kagchel en Kookmachine, mitsgaders andere Goederen meer. Alles daags te voren te bezigtigen van 10 tot 5 ure.

⁂ Te Jutphaas, in het Brughuis, zal, op Dingsdag 12 April 1859, smorgens ten 11 ure, ten overstaan van den Notaris DE BALBIAN VAN DOORN, worden geveild: Een HUIS met Schuur, Erf en Grond, in alles groot 33 roeden 90 ellen, op den hoek van den Zandweg en den Buitensingel van het fort, in het overeind van Jutphaas, naast Wijnestein, Sectie D. 316, 317 en 318.

⁂ De Notaris VAN MARIENHOFF, te Wijk bij Duurstede, zal op Donderdag den 14. April 1859, des morgens ten 10 ure, ten sterfhuize van Mevrouw de Weduwe *Musquetier*, staande aan het Square te Zeijst, **om contant geld** in het openbaar verkoopen: Eenen netten en zindelijken INBOEDEL, bestaande in Mahoniehouten en andere grove Meubelen, Spiegels, Bedden met toebehooren, Tapijten, Tafel- en Bedlinnen, Porcelein, Glas en Aardenwerk, Koper, Tin Blik en IJzerwerk,

alsmede
eene goed onderhoudene BAROUCHETTE.

Te zien op Woensdag den 13. April 1859 van des morgens 10 tot des namiddags ten 3 ure.

VERKOOPING TE HILVERSUM.

⁂ Op Donderdag 14 April 1859 zal, ten overstaan van den Notaris A. PERK, en ten Huize van den Logementhouder *Buwalda*, te Hilversum, publiek Geveild worden:

Eene sedert weinige Jaren Nieuwe Welingerigte

BOEKDRUKKERIJ,

bestaande in **Letters, Vignetten, Interlinien**, verschillende **Letterkasten**, enz., eene goed werkende **IJzeren Boekdrukpers** en verdere Gereedschappen.

De Lettersoorten op Hollandsche hoogte.

Voorts eene uitmuntende collectie GEBONDEN BOEKEN in verschillende Vakken, eenige ONGEBONDEN BOEKEN, PAPIEREN, GEREEDSCHAPPEN, WINKELOPSTAND, enz., enz.

De Catalogus is verzonden. Belangstellenden die verzuimd mogten zijn, kunnen die op Franco aanvraag bekomen bij den Boekverkooper J. C. VAN KESTEREN, te Amsterdam.

⁂ De Notaris VAN GEYTENBEEK te Harmelen, zal op Vrijdag den 15. April 1859, des voormiddags ten 10 ure, op de Hofstede bewoond door de Wed. *D. de Jong* te Kamerik, op dag, verkoopen:

16 KALFKOEIJEN, 4 KALFVAARSEN, 1 VARE KOE, 2 VAARSPINKEN, 1 STIERPINK, 3 SCHAPEN, mitsgaders MELK- en BOUWGEREEDSCHAP, — VOER- en VAARTUIGEN.

⁂ Men zal op Zaturdag den 16. April 1859, des namiddags ten 5 ure precies, in het lokaal van Verkoopingen achter St. Pieter te Utrecht, in het openbaar verkoopen:

Twee vóór weinige jaren nieuw gebouwde, zeer goed ingerigte en welbetimmerde HEERENHUIZEN met groote TUINEN, staande en gelegen te Utrecht, aan de westzijde van de Maliebaan nabij de Nachtegaalsteeg, wijk I n°. 197 *c* en *d*, ieder groot aan bebouwd 1 R. 20 E. en de twee Tuinen, ieder nagenoeg van gelijke uitgestrektheid, te zamen groot 12 R. 18 E. Ieder Huis heeft 8 behangen en gestukadoorde Kamers, waarvan 7 met Schoorsteenen of Stookplaatsen, en beneden en boven twee en Suite; **voorts** Kelders, Zolder en vele gemakken. Het Huis n°. 197*c* is te aanvaarden met den 1. en het andere Huis met den 15. Mei 1859. Ieder der Huizen met **een Tuin**, zal eerst afzonderlijk en daarna zullen beide te zamen worden geveild.

Breeder bij aanplakbilletten beschreven, te bezigtigen als daarbij is vermeld en nader onderrigt te bekomen ten kantore van den Notaris DWARS.

⁂ De Notaris VAN GEYTENBEEK te Harmelen, zal publiek verkoopen:

Op Dingsdag 19 April 1859, voorm. 10 ure, ten sterfhuize van *N. de Vos*, onder Harmelen, op dag,

6 KALFKOEIJEN, 2 KALFVAARSEN, 2 PINKVAARSEN, 2 KEUJEN, 1 SCHAAP, VOER- en VAARTUIG, MELK- en BOUWGEREEDSCHAP, MEUBELEN en HUISRAAD.

Op Woensdag den 20. April 1859, voorm. 10 ure.

Op de Hofstede bewoond door *G. Schenkel* in Reijerscop onder Veldhuizen: Op dag,

Een bruin MERRIEPAARD, gelijktands. 24 KALFKOEIJEN, een Guiste VAARS, 5 VAARSPINKEN en 1 STIERPINK, Eene Dragtige ZOG, — VOER- en VAARTUIGEN, BOUW- en MELKGEREEDSCHAPPEN.

Op Donderdag den 21. April 1859, voorm. ten 10 ure.

Op de Hofstede *Cornelia Hoeve* in Sprengen, onder Kockengen, om contant geld, 13 KALFKOEIJEN, 2 VAARSPINKEN, 1 STIERPINK, 1 ZOG met Keujen, — VOER- en VAARTUIG, MELK- en BOUWGEREEDSCHAP, MEUBELEN en HUISRAAD.

⁂ De Notarissen BORRET te Utrecht, en VAN GEYTENBEEK te Harmelen, zullen op Woensdag den 27. April 1859, des voormiddags ten 9 ure precies, op de Hofstede, bewoond door de Wed. *A. van Veldhuizen*, onder Veldhuizen, op dag verkoopen:

3 bruine RUINPAARDEN gelijktands, 2 dito MERRIEPAARDEN met Veulens, 1 bruin MERRIEPAARD, 2 bruine tweejarige Dito, 1 bruin MERRIE en dito HENGST eenwinter, 28 KALFKOEIJEN, 8 guiste VAARSEN, 1 driejarige OS, 1 oude STIER, 8 VAARSPINKEN, 2 STIERPINKEN, 4 SCHAPEN, een ZOG met 8 Keujen, 5 OVERLOOPERS, 3 BOERENWAGENS, 1 SPEELWAGENTJE, 1 PLOEG, EGGEN, WANMOLEN, BOUW- en MELKGEREEDSCHAPPEN, MEUBELEN, HUISRAAD en INBOEDEL. — Breeder bij billetten.

⁂ De Notaris VAN GEYTENBEEK te Harmelen, zal op Donderdag den 28. April 1859, des voormiddags 9 ure, op de Hofstede bewoond door *J. van Veen*, in Reijerscop onder Veldhuizen, op dag, verkoopen:

17 KALFKOEIJEN, 5 dito VAARSEN, 2 VARE KOEIJEN, 4 VAARSPINKEN, 1 STIERPINK, — VOER- en VAARTUIGEN, — BRANDHOUT, BOUW- en MELKGEREEDSCHAPPEN, MEUBELEN en HUISRAAD. — Breeder bij billetten.

TE HUUR:

⁂ Tegen 1°. Mei, drie ONGEMEUBILEERDE KAMERS, op het vrolijkste gedeelte der stad Utrecht. Adres A. GRIJSEELS & Co.

Het Badhuis Rhijnkade

⁂ zal Maandag en Dingsdag **gesloten** zijn wegens reparatie.

De Ondernemer,
J. M. DE MAN.

⁂ De Dames verzoeken wij beleefdelijk om ons nieuw keurig assortiment **Stroohoeden, Linten, Bouquetten**, enz. te komen bezigtigen, hetwelk wij heden van Parijs ontvangen hebben. Alsook **Mantilles, Mantels, Casimiren Schawls**, nieuwe stoffen voor Dames kleedjes, alles nieuw en smaakvol.

Tevens wordt bij ons opgeruimd tot zeer lage prijzen eenige **Lakens, Bukskins, Katoenen** en andere Stoffen.

A. L. GERRETSEN.

Oudegracht tusschen de Vie- en Jacobiebruggen.

⁂ Bij eene Fatsoenlijke Familie alhier, bestaat gelegenheid voor KOST en INWONING voor een JONG MENSCH. Adres letter D. H., brieven franco, aan het Bureau dezer Courant.

⁂ **Men verlangt**, half Mei, op een aangenaam dorp in de Provincie Utrecht, eene Protestantsche JUFVROUW, van een opgeruimd en gelijkmatig humeur, om bij een Meisje van 14 jaren als GOUVERNANTE EXTERNE onderwijs te geven in de vier moderne talen, handwerken en hetgeen verder tot eene beschaafde opvoeding wordt vereischt, terwijl de kennis der muzijk en het teekenen eene aanbeveling zal zijn. Men zal bij eene beleefde behandeling hoog honorarium genieten. Adres letter IJ. franco brieven bij den Heer W. EVERTZ, Boekhandelaar te Zeyst.

KOSTGANGERS.

⁂ In een Protestantsch huisgezin, binnen deze stad, wordt de gelegenheid aangeboden voor TWEE PERSONEN, om tegen matigen prijs KOST en INWONING te genieten. Te adresseren aan het bureau dezer Courant met franco brieven onder lett. P.

LET WEL.

⁂ W. BOSKAMP, Vrachtrijder van *UTRECHT* op *DEVENTER*, maakt zijnen geëerden begunstigers bekend, dat hij zijn *bestelhuis* heeft verplaatst van het Vergulde Poortje naar achter 't Vleeschhuis of St. Jansveld **in de Postpaarden.**

Utrecht, 9 April 1859.

Marktberigten.

Amersfoort, 8 April. Tarwe van ƒ 7.50 tot ƒ 9.00. Rogge van ƒ 5.70 tot ƒ 6.00. Boekweit van ƒ 5.20 tot ƒ 5.80 het mud. Aardappelen van ƒ 1.10 tot ƒ 1.25 het mud. Hoendereijeren van ƒ 2.20 tot ƒ 2.50 de 100 stuks. Boter van ƒ 0.98 tot ƒ 1.04 het Ned. pond.

Wijk bij Duurstede, 6 April. Tarwe van ƒ 7.00 tot ƒ 7.50. Beste dito van ƒ 8.00 tot ƒ 8.50. Rogge van ƒ 5.25 tot ƒ 5.50. Boekweit van ƒ 6.00 tot ƒ 6.25. Haver van ƒ 3.75 tot ƒ 5.50. Paardenboonen van ƒ 8.50 tot ƒ 9.00. Boter de 5 Ned. Onzen 50 tot 52½ cents. Hoendereijeren de 100 stuks van ƒ 2.10 tot ƒ 2.35.

Amsterdam, 8 April. Tarwe tot vorige prijzen; 129 ℔ o. b. Pools ƒ 110; 160 2 ℔ n. Ueld. ƒ 240, ƒ 245; 171/2 ℔ dito ƒ 245; 132 ℔ dito ƒ 240; 126 ℔ Vries. ƒ 218; 121 ℔ Gaon ƒ 225; 128 ℔ dito ƒ 230; 131 ℔ n. N.-Holl. ƒ 229. Rogge tot vorige prijzen; 116 ℔ Petersb. ƒ 154. Garst 104 ℔ Vriess. w. ƒ 136.

Arnhem, 8 April. Oude Weit van ƒ 0.00 tot ƒ 00.00. Nieuwe Weit van ƒ 7.25 tot ƒ 9.75. Rogge van ƒ 5.50 tot ƒ 6.00. Boekweit van ƒ 5.50 tot ƒ 5.80. Garst van ƒ 4.60 tot ƒ 5.75. Friesche Haver van ƒ 4.30 tot ƒ 4.80. Voerhaver van ƒ 3.20 tot ƒ 3.60. Paardenboonen van ƒ 7.00 tot ƒ 8.75. Aardappelen van ƒ 0.90 tot ƒ 1.25. Boter per Ned. p. van ƒ 0.86 tot ƒ 1.00. Appelen van ƒ 3.30 tot ƒ 4.40.

Dordrecht. 7 April Granen Tarwe. De aanvoer van Zeeuwsche, Vlaamsche en Overmaassche Tarwe was heden kleiner dan vorige week, dezelve vond bij gebruikers vooral in de beste soorten goede vraag. Zomertarwe weinig getoond en goed prijshoudend. Jarige Zeeuws. Vlaams. en Overm. ƒ 8.30 a ƒ 8.50; Nieuwe dito ƒ 7.50 a ƒ 7.80; dito afwijkende en geringe ƒ 7 a ƒ 7.30; en Zomertarwe ƒ 5.80 a ƒ 6.50. Rogge Zeeuws. Vlaams. en Overm. vond weining kooplust en is 10 c. lager afgegeven. Zeeuws, Vl. en Overm. ƒ 5 a ƒ 5.40. Gerst Winter was in de beste soorten beter te verkoopen. Zomer daarentegen minder begeerd en is 10 cents lager afgegeven. Zeeuws. en Overm. Winter ƒ 4. a ƒ 4.30; dito Zomer ƒ 3.40 a ƒ 4. Spelt traag en 10 c. lager van ƒ 3. tot ƒ 3.30 verkocht. Haver Inlandsche Voeder en Dikke weinig aangevoerd en in de beste soorten tot genoteerde prijzen beter te verkoopen Zeeuws. en Inl. Voeder ƒ 2.50 a ƒ 3.40, en Dikke dito ƒ 3.80 a ƒ 4.30. Boekweit weinig getoond en prijshoudend. Bredasche op 70 Ned. ℔ ƒ 180 en Fraasche ƒ 150 verhandeld.

Schiedam, 8 April Granen. Verkocht Rogge 148 ℔ Fransche ƒ 166 kont. ƒ 167 6/w.

Moutwijn per Ned. vat zonder fust ƒ 14.75. Jenever id. ƒ 20.50. Amsterd. proef ƒ 21.50, zonder de belasting. Spoeling ƒ 0.80 per ketel.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

April	Uren.	Wind- rigt.	kr. N. a	Barom. bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d. Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	*Opmerkingen.*
8	2	w.	17.0	758.16	56.5	+ 4.1	0.77	0	Bewolkt.
	10	wzw.	12.0	54.51	53.6	+ 8.6	0.96	0	Betrokken.
9	8	w.	12.0	49.60	52.9	+ 5.0	0.95	0	Zwaar bew.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 8 April 1859.

Nederland.					
Werkel. Schuld . . .	2½ pCt.	63⅝	64	64⅝
dito dito	3 „	76⅜	76½	
dito dito	4 „	97⅞	98⅛	98
Amortisatie-Sijndikaat	3½ „	94		
Handelmaatschappij . .	4½ „	141¾	142	141⅛
Aand. Rijn-Spoorweg.	4½ „	100¼		
Spanje.					
Obligatien	1½ pCt.	30	30¼	30⅛
Obligatien	3 „	44		
Binnenl. Schuld	3 „	40	40⅛	40
Amortisable		9 1/16		
Portugal.					
Obligatiën	3 pCt.	46		
dito 1856/57	3 „	44¾	44⅛	
Rusland.					
Oblig. bij *Hope en C°*.	5 „	103⅛		
Obligat. 1828 & 1829.	5 „	102		
Certifikaten 1840 . . .	4 „	85		
dito 1855 6e Serie . .	5 „	100⅝	101	100⅝
Certifik. van Assign. .	6 „	66¼		
Polen.					
Aand. 1835, fl. 500		155½		
Obligatiën	4 pCt.	80¼		
Oostenrijk.					
Oblig. bij *Goll en C°*.	4 pCt.	54		
Oblig. Metaliek	5 pCt.	60 7/16	60½	60 5/16
Oblig. Rente Am.. . .	5 „	73⅛	73¼	73 3/16
dito dito Nat. 1854 . .	5 „	63	63⅜	63 5/16
dito dito	2½ „	31¾	31 15/16	31 13/16
Brazilie.					
Geldl. 1824, £ 100 . .	5 pCt.	99¼		
„ 1839, £ 100 . .	5 „	99		

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.